

[Arbejdsministeren]

skal løse problemerne centralt? Vi prøver på at lægge grunden til, at man decentralt kan løse problemerne; det er det, der er vores metode.

Dernæst vil jeg gerne sige til hr. Erenbjerg, at jeg ikke har A-kassestatistikkerne fordelt på områder med og derfor ikke kan svare på det spørgsmål. Men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at hvor Storstrøms Amt i november og december havde arbejdsløshedsprocenter på 9,4 og 10,1, havde Københavns Kommune 10,3 og 10,1 og Fyns Amt 10,1 og 10,3; så de to områder havde totalt set større arbejdsløshed end Storstrøms Amt. Derfor er det vel også sandsynligt, at der i de områder er enkeltkasser, der har tilsvarende problemer. Jeg synes, de menneskelige problemer i de områder må være lige så store som de menneskelige problemer i Storstrøms Amt, og det er derfor, jeg taler om de generelle løsninger, der kan hjælpe i alle områderne og ikke bare dér, hvor hr. Erenbjerg eller hr. Kaj Poulsen er valgt.

Formanden:

Hr. Kaj Poulsen for en sidste kort bemærkning – det er jo en førstebehandling, vi har i dag.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Vi har en arbejdsminister, som gerne vil smykke sig med lånte fjer. Det er selvfølgelig også let, når konjunkturerne har været, som de har været, siden denne regering kom til. Man kan jo bare tage priserne på olien og dollarkursen, som har været ufattelig gode for regeringen.

De rammer, som regeringen har skabt – o.k., vi medgiver gerne regeringen, at den skal have lidt lånte fjer, og der er også behov for det, men kan ministeren så ikke fortælle mig, hvad det er, der er sket med disse rammer i den sidst offentliggjorte kvartalsstatistik for beskæftigelsen? Hvad er det, der er sket? Hvad er det, der er slået fejl med regeringens rammer? Eller skulle det måske være konjunkturerne udefra, der er slået igennem i de statistikker? Ja, lad os bare sige det – det gør ikke så meget.

Hvis ministeren havde været opmærksom, ville han have hørt, at jeg faktisk svarede hr. Dohrmann på, hvad der sker i Ringkøbing

Amt. Ingen kan være i tvivl om, at EFs regulering af importen af tekstilvarer har været en fantastisk fordel for Ringkøbing Amt; og hvis ministeren hentyder til, at han mener, Danmark skal indføre protektionistiske foranstaltninger, for at vores erhvervsliv kan udvikle sig, vil vi bare gerne vide det. Realiteten er jo, at Ringkøbing Amt har fået en fantastisk hjælp ved, at EF har indført protektionistiske foranstaltninger, og det er baggrunden for, at det er gået godt – og gudske lov for det – i Ringkøbing Amt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagenes overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 122:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af en omstrukturingsfond.

Af Svend Andersen (S) m.fl.

(FremSAT 30/1 87).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Indledningsvis vil jeg gerne bemærke, at jeg er positivt indstillet over for den grundlæggende idé bag forslaget, nemlig fremme af udarbejdelsen af regionale erhvervsudviklingsprogrammer. Efter regeringens opfattelse må sådanne erhvervsudviklingsprogrammer imidlertid basere sig på lokale initiativer og forudsætte, at erhvervslivet sammen med amtskommunerne er rede til at gå ind i en koordineret indsats for egnsudviklingen i området. I et målrettet erhvervsudviklings-

[Industriministeren]

program kan den lokale indsats så koordineres med den støtte, der kan opnås fra de forskellige eksisterende erhvervsfremmeordninger i statslig regi.

I Nordjylland har amtskommunen som bekendt allerede i et samarbejde med kommunerne og med Direktoratet for Egnsudvikling udarbejdet et sådant program. Programmet er baseret på en koordineret indsats af:

Punkt 1: eksisterende statslige støtteordninger, punkt 2: midler fra den amtskommunale frigørelsesfond, hvor regeringen har frigjort 40 mill. kr. til frikommuneforsøg under programmet, punkt 3: kommunale midler og endelig punkt 4: et tilskud fra EFs regionalfond på 95 mill. kr.

For Lollands vedkommende er Storstrøms Amtskommune sammen med kommunerne på Lolland og Direktoratet for Egnsudvikling for øjeblikket – og desværre alt for sent – ved at udarbejde et erhvervsudviklingsprogram. Det igangværende arbejde for en erhvervsudviklingsindsats på Lolland er ligesom i Nordjylland baseret på en koordineret indsats af eksisterende statslige støtteordninger, midler fra den amtskommunale frigørelsesfond, hvor regeringen ligeledes vil frigøre midler til frikommuneforsøg under programmet, og kommunale midler.

Også dette program tænkes fremsendt til EF med henblik på at opnå tilskud fra EFs regionalfond og eventuelt også fra socialfonden og FEOGA. Ansøgning herom påregnes fremsendt til EF-Kommissionen i første halvdel af 1987, altså i indeværende halvår.

Programmet kan endvidere yderligere støttes af den private fond Lalandiafonden, som nu har en aktiekapital på 75 mill. kr.

Også andre programmer er for øjeblikket under udarbejdelse i samarbejde mellem de regionale instanser og Direktoratet for Egnsudvikling: et program for egnsudviklingsområderne i Sønderjylland og et program for de fiskeriafhængige områder i Nordjyllands, Viborg, Ringkøbing og Bornholms Amtskommuner, hvortil der er bevilget et tilskud fra EFs regionalfond på så stort et beløb som 104 mill. kr.

Generelt kan jeg i øvrigt oplyse, at Direktoratet for Egnsudvikling i foråret 1985 fik pålagt at yde assistance i form af råd og vejledning i forbindelse med lukning eller risiko for lukning af større virksomheder. Assistan-

cen ydes efter anmodning fra de berørte kommunale myndigheder.

Socialdemokratiets forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af en omstrukturingsfond, som vi har til drøftelse her i dag, er i modsætning til det allerede igangværende arbejde baseret på en ekstraordinær statslig bevilling på foreløbig 350 mill. kr. i stedet for udnyttelse af de eksisterende støttemuligheder. En sådan ekstraordinær bevilling kan regeringen ikke gå ind for. Det igangværende arbejde med udarbejdelse af regionale erhvervsudviklingsprogrammer viser efter regeringens opfattelse, at der ikke er behov for den foreslåede statslige omstrukturingsfond.

Tanken om, at en eventuel statslig omstrukturingsfond skulle kunne tage selvstændigt initiativ, det vil sige uden basis i lokale initiativer, vil jeg gerne advare meget stærkt imod. Det er min helt klare overbevisning, at ethvert forsøg på fremme af et områdes udvikling, som ikke er baseret på et lokalt initiativ, er dømt til at mislykkes.

Tanken om, at områder midlertidigt skulle kunne inddrages under egnsudviklingsordningen, hvis de opfylder betingelserne herfor, er derimod helt i overensstemmelse med regeringens politik på området.

Regeringens indstilling om nyafgrænsning af egnsudviklingsområderne, som for øjeblikket er til godkendelse i EF, omfatter da også både inddragelse af nye områder under egnsudviklingsordningen og udelukkelse af hidtidige egnsudviklingsområder, idet det heller ikke må blive en velerhvervet rettighed at være et egnsudviklingsområde, hvis forudsætningerne herfor ikke rigtig længere består.

Jeg håber med disse bemærkninger at have begrundet, hvorfor regeringen ikke kan tilslutte sig det foreliggende forslag til folketingsbeslutning. Det igangværende arbejde på området modsvarer bedre de aktuelle behov, herunder også de formål, som beslutningsforslaget tilsigter at opfylde.

Kelm-Hansen (S):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Erling Jensen, ikke kan være her i eftermiddag, skal jeg på Socialdemokratiets vegne gøre nogle bemærkninger til beslutningsforslaget om en omstrukturingsfond.

[Kølm-Hansen]

I den borgerlige regeringsperiode har vi måttet være vidne til nogle endog meget store virksomhedslukninger i byer, der var uhyre afhængige af en dominerende virksomhed. Det gælder først og fremmest lukningen af nybygningsværftet i Helsingør, skibsværftet i Nakskov og meget store dele af værftsaktiviteten i Ålborg, som i alle byerne udløste en meget betydelig arbejdsløshed og en erhvervsmæssig stagnation, sådan som det er blevet dokumenteret under den debat, der netop har fundet sted her i eftermiddag. I alle disse tilfælde har man måttet konstatere, at regeringen nøjedes med velvillige udtalelser, men ikke var i besiddelse af viljen til en hurtig, omfattende og målrettet indsats.

Lokalbefolkningen, de lokale organisationer og de folkevalgte organer i de pågældende samfund var derimod straks i gang med at overveje og foreslå nye aktiviteter til at skabe nyt liv i byernes erhvervsudvikling, men alle steder er den konkrete igangsættelse af sådanne initiativer blevet udskudt og stærkt forsinket, fordi man i katastrofeøjeblikket og i de efterfølgende måneder manglede både den nødvendige ekspertise til at vurdere forslagene og den nødvendige økonomi til at sætte dem i gang. Disse forsinkelser har i adskillige tilfælde været ødelæggende for projekternes gennemførelse og har skabt dyb pessimisme i stedet for det gåpåhumør, der fandtes i starten, og også dette er blevet dokumenteret her i eftermiddag.

Det er for at undgå sådanne forsinkelser og for fra samfundets side at kunne matche de lokale initiativer, at Socialdemokratiet har fremsat forslaget om en omstrukturingsfond. Det vil gøre det muligt at skabe et permanent beredskab, der både administrativt og økonomisk straks kan træde til med hurtige og kvalificerede undersøgelser af projekterne og med de nødvendige midler til at få startet disse.

I den borgerlige regeringsperiode har man bevidst benyttet sig i stadig mindre grad af den ekspertise på disse områder, som findes i Egnsudvklingsdirektoratet, og søgt at sulte dette ud. Tidligere, socialdemokratiske regeringer har lært at sætte pris på ekspertisen i Egnsudvklingsdirektoratet, og det er derfor naturligt, at vi foreslår administrationen af omstrukturingsfonden henlagt hertil.

Jeg håber meget, at man vil tage godt imod dette forslag. For de nævnte eksempler

på vanskeligheder er desværre ikke de sidste, vi vil blive udsat for; der ligger andre ting og lurer i fremtiden; f.eks. kan forudses lukning af forskellige færgeruter, og også den udvikling, der sker ude omkring i verden, først og fremmest i de såkaldte NIC-lande, de nyindustrialiserede lande, kan meget hurtigt slå igennem på den måde, at de særlige områder og virksomheder, som vi i dag betragter som helt og glædeligt sikrede, også vil komme ud for store problemer. Derfor er det vigtigt, at et forslag af denne karakter realiseres, så man kan sætte ind, i det øjeblik det går galt.

Arne Lund (KF):

Der er meget, der tyder på, at de prisværdige hensigter, der ligger bag Socialdemokratiets forslag om en omstrukturingsfond, udmærket godt kan opfyldes inden for den bestående lovgivnings rammer. Det gælder både mulighederne for at tage lokale og regionale initiativer, båret oppe af primærkommune, amtskommune, erhvervsråd og mange andre, og det gælder også de økonomiske midler, der er til rådighed, det være sig inden for egnsudviklingslovgivningen, anden erhvervsfremmelovgivning og i øvrigt også EF-midler. Det er således opfattelsen i Det Konservative Folkeparti, at hensigten er god nok, men at den ikke helliger midlet, for midlerne findes i forvejen.

Jeg er bemyndiget til at føje til, at den opfattelse, jeg her har givet udtryk for, deles af Kristeligt Folkeparti.

Jens Peter Jensen (V):

Da vor ordfører i denne sag, hr. Svend Heiselberg, ikke kan være her, skal jeg på Venstres vegne sige, at vi ikke kan tiltræde det forslag, der foreligger her. Jeg synes, at ministeren har argumenteret for, at der med bestående lovgivning er gode muligheder for at opfylde de intentioner, som ligger bag selve tankegangen. Måske kan vi i erhvervsudvalget få præciseret, hvor langt man er fremme med planerne, og se nogle konkrete eksempler på det. Det tror jeg er det bedste, der kan komme ud af denne debat.

Jeg skulle sige, at jeg også har udtrykt Centrum-Demokraternes holdning med disse få, velvalgte ord.

Rahbæk Møller (SF):

[Rahbæk Møller]

Socialistisk Folkeparti kan støtte selve tankegangen i forslaget, nemlig ideen om at oprette en fond til regional erhvervsudvikling på 350 mill. kr.

Derimod stiller vi os lidt undrende over for forslagets mere præcise udformning. F.eks. undrer det os, hvor amtsrådene er blevet af i denne forbindelse. Der tales om, at der skal udarbejdes strategiske programmer i et samarbejde mellem kommune og arbejdsmarkedsnævn, TIC og tekniske skoler og lokale pengeinstitutter. Det lyder forvirrende, at alle de mennesker skal lave en plan sammen. Det må vel være meningen, at det er amtsrådet, der skal lave den og så inddrage dem i udarbejdelsen. Der står også, at administrationen skal varetages af Egnsudviklingsdirektoratet, og det kan være udmærket, men det skal vel være den overordnede instans. Jeg går ud fra, at den mere præcise udformning skal ligge i amtsrådene, i regionerne.

Jeg undrer mig også over, at der ikke står noget om en ændring af kommunalfuldmagten; det mener jeg må være nødvendigt, hvis dette skal have den rette gennemslagskraft.

Endelig undrer jeg mig over, at der bruges udtrykket »at give støtte til«. Det lyder lidt som den gamle tilskudsmodel. Jeg tror, man får meget mere ud af pengene, hvis de gives til erhvervsmæssig infrastruktur af forskellig art: iværksættercentre, handelshuse, joint ventures, offentlig produktion osv., end hvis de blot gives som tilskud.

Men altså som sagt: vi tager forbehold over for selve udformningen, men kan støtte hovedforslaget.

Larsen-Ledet (RV):

Det foreliggende forslag har sine paralleller i egnsudviklingsstøtten, og vi kan da også se, at det er meningen, at det skal administreres herigennem. Støtten skal gives på baggrund af programmer udarbejdet af en masse institutioner i fællesskab, heriblandt også offentlige.

Man kan kraftigt betvivle den endelige effektivitet af programmerne, når så mange forskellige instanser skal inkluderes. Dels er der tale om udstrakt offentlig deltagelse, dels kan der let opstå en masse interessekonflikter imellem de forskellige institutioner, som godt kan komme til at skade arbejdet. Derfor er

spørgsmålet meget logisk, om ikke de 350 mill. kr. kan gives mere effektivt ud.

Jeg vil gerne citere følgende fra Jyllands-Posten i dag:

»Danmark bliver markedsført elendigt som investeringsland. Venlig imødekomme er det eneste, Informationskontoret for Udenlandsk Investering kan tilbyde en mulig investor. End ikke den udarbejdede brochure kan man udlevere fra kontoret, der er placeret i Egnsudviklingsdirektoratet i Silkeborg.«

Mangler der penge til den slags ting? I hvert fald er det noget, vi vil være meget opmærksomme på. Men penge til det formål, der lægges op til her, er vi altså betænkelige ved, fordi det lægger op til en politisk styring, dels principielt statsligt, dels regionalt og dels kommunalt, af erhvervsudviklingen, og vi er altså bange for, at denne konstruktion ikke rigtig kan komme til at fungere. Det er altså fra radikal side afvisning.

Men vi stiller et spørgsmål til industriministeren, som kan ændre vores holdning til egnsudviklingsstøtten: om den situation har noget som helst med penge at gøre, at udenlandske investorer ikke kan få besked på, hvad der kan foregå her.

Dohrmann (FP):

I den ledsagende fremsættelsestale gør forslagsstillerne selv opmærksom på, at der er temmelig nøje sammenfald mellem det foreliggende forslag og de to punkter på dagsordenen, vi behandlede for lidt siden. Derfor kan jeg med henvisning til det, jeg sagde dengang, afvise dette forslag.

Svend Andersen (S):

Jeg skal takke for den positive indstilling, der trods alt var hos de fleste ordførere til intentionerne i forslaget. Men når jeg ser den meget positive indstilling, som især industriministeren havde, kan jeg egentlig ikke forstå, hvorfor ministeren ikke siger ja tak til forslaget i dets helhed, ikke mindst når man ser på det, der er sket hidtil, altså det, industriministeren og regeringen har taget initiativ til eller har sagt at de vil tage initiativ til, f.eks. på Vestlolland. Ministeren sagde jo selv, at det desværre ikke gik for Vestlolland, at alle de gode intentioner viste sig ikke at kunne blive til noget. Men det er jo netop, fordi der manglede det apparat, der skulle til

[Svend Andersen]

for at få sat tingene rigtigt i værk og få disse samlet. Vi har fremsat dette forslag for at give industriministeren mulighed for at få det apparat at spille på, som er nødvendigt for at kunne få en udvikling i gang netop i sådanne områder, som er dominerede af en enkelt virksomhed, og som kommer i en meget vanskelig situation, ikke på grund af egnens forhold, men på grund af overordnede politiske forhold. Derfor må det også være rigtigt, at der er andre instanser, der går i gang og hjælper de lokale med at få sat disse ting i gang.

Hr. Arne Lund og hr. Jens Peter Jensen gjorde opmærksom på, at der allerede fandtes støtteordninger, og at det ikke var nødvendigt, at der bevilgedes yderligere midler. Når vi ser på, hvordan regeringen gentagne gange har skåret ned dels på egnsudviklingsmidlerne, dels generelt på erhvervsfremmeordningerne, er det klart, at man ikke kan flytte penge hele tiden fra ét sted over til et andet og så sige, at der kommer flere penge ud af det. Resultaterne viser, at der ikke er penge nok og ikke vil være penge nok, hvis disse initiativer skal sættes i gang.

Jeg er fuldt ud opmærksom på, at industriministeren tidligere har sagt, at man ville være parat til at se på yderligere bevillinger, hvis der ikke var penge nok, men det kan kun være en hæmsko, hvis man først skal se på, om der kan samles et flertal til at skaffe yderligere bevillinger i en given situation. Vi vil gerne hjælpe regeringen til ikke at komme i den situation, nemlig ved at sørge for, at pengene er til rådighed fra starten af, ved etablering af denne fond.

Jeg vil sige tak til hr. Rahbæk Møller for tilslutningen til forslaget. Vi er helt opmærksomme på, at amtsrådene burde have en placering, og det skal vi selvfølgelig nok tage med under udvalgsarbejdet.

Når spørgsmålet om kommunefuldmagten, som hr. Rahbæk Møller nævnte, ikke er med, er det, fordi vi tidligere har fremsat forslag om, at kommunerne i større udstrækning skal have lov til at gå direkte ind i udvikling og i produktion, og i det øjeblik det forslag bliver vedtaget, er kommunalfuldmagten jo skubbet så meget, som den skal, for at der kan blive plads til disse formål. Jeg skal derfor henvise til de forslag, vi allerede har fremsat herom. Når de bliver gennemført,

kan de være et godt supplement til det, der er foreslået her.

Vi mener stadig, der er behov for, at denne fond bliver lavet. Udviklingen har vist det, og industriministeren var nok den, der sagde det tydeligst, da han nævnte, at det desværre viste sig, at de initiativer, regeringen havde været med til at tage på Vestlolland, ikke blev til noget. Det kan nok skyldes, at der ikke var dette samlende organ til at få tingene sat på plads.

Jeg skal med disse få bemærkninger takke for den positive holdning, der har været trods alt. Jeg håber, at vi i udvalget kan få nogle af tingene sat nærmere på plads.

Industriministeren (Nils Wilhjelms):

Hr. Kelm-Hansen brugte lukningen af Helsingør Skibsværft som et eksempel på regeringens inaktivitet og behovet for en kraftig statslig indsats på dette område. Det synes jeg egentlig er et meget malplaceret eksempel. Forholdet er det, at beskæftigelsen af de mennesker, som tidligere var ansat på værftet, ca. 2 år efter lukningen er i orden, og at der er sket en meget interessant udvikling i Helsingørområdet. Det kan jeg tale med om, og det interesserer jeg mig naturligvis stærkt for, og dér er der sket en sådan afbalancering i udviklingen, at der nu er en langt større stabilitet end det, der normalt er tilfældet for et værft, som har en meget svingende beskæftigelse. Derfor vil jeg sige, at man netop her har set et vældig godt eksempel på, at de erhvervspolitiske instrumenter, der i al almindelighed er til rådighed, og som siden hen er blevet kraftigt udviklet, har kunnet løse problemer af denne art.

Nej, et af problemerne i områder som f.eks. det vestlollandske område er ikke, at der mangler penge, men at der mangler lokalt engagement og initiativ til at prøve at løse erhvervsmæssige opgaver. Hvis man fra politisk hold tror, at Folketinget kan skabe disse initiativer, vil jeg gerne med 20 års erfaring som erhvervsmand sige, at den går ikke – det kan simpelt hen ikke lade sig gøre. Der mangler et skub i området, og jeg vil vove at påstå, at der ikke findes ét eneste eksempel på et initiativ med et fornuftigt kommercielt indhold, som ikke har kunnet finde pengene til sin gennemførelse. Jeg vil meget gerne høre, om der er nogen, der har

[Industriministeren]

eksempler herpå, og i givet fald skal jeg gerne hurtigst muligt reagere ved at undersøge dette.

Jeg synes, at det eksempel, vi har på den manglende ansøgning til regionalfondene, er et ret uhyggeligt eksempel på, at der i dette område, Lolland-Falster – det røde amt, som det også er kendt som, domineret af gode socialdemokrater – simpelt hen ikke er engagement og inspiration til at prøve at løse opgaverne. Vi har ventet ca. ¾ år på, at man skulle tage sig sammen til at få lavet en ansøgning til regionalfondene, og det kan ikke være rigtigt. Det kan simpelt hen ikke være rigtigt, at man sidder dér og venter og håber på, at der oppefra under en eller anden form skal ske et eller andet. Nej, der skal et engagement til på lokalt plan.

Lad mig sige til hr. Larsen-Ledet angående spørgsmålet om at skaffe udenlandske investorer til at interessere sig for Danmark, at det er et område for så vidt angår markedsføringen af Danmark i udlandet, som jeg efter aftale med udenrigsministeren har afstået, således at Udenrigsministeriet har den eksterne markedsføring. Det er en ændring i forhold til den praksis, vi havde tidligere, og derfor vil jeg gerne lade dette spørgsmål gå videre til min kollega udenrigsministeren, under hvem det nu henhører.

Rahbæk Møller (SF):

Til hr. Svend Andersen skal jeg blot sige, at vi naturligvis har noteret os, at Socialdemokratiet har foreslået at ophæve kommunalfuldmagten på visse områder i Storstrøms Amt. Men nu forstår vi, at dette forslag ikke alene drejer sig om Storstrøms Amt, men om alle amter, og derfor bør der vel være et generelt forslag derom.

Til ministeren vil jeg gerne sige, at han selvfølgelig har ret i, at hvis der skal ske noget, skal det ske lokalt – det er lokale initiativer, der bærer – men det, der er væsentligt, og som vi kan gøre herindefra, er at udvide rammerne, give flere muligheder for at gøre noget, herunder bl.a. give kommunerne mulighed for at gå langt mere offensivt ind i erhvervsudviklingen ved iværksættercentre, handelshuse osv.

I den forbindelse vil jeg gerne stille et spørgsmål til ministeren. Ministeren havde nogle udmærkede tanker om at omlægge

egnsudviklingsstøtten således, at en del af pengene bruges til en regional erhvervs politik. Vi har ikke set de tanker udkrystallisere sig endnu. Hvad bliver der af dem? Inddrager det amtsrådene, eller hvem skal egentlig udføre denne regionale erhvervs politik? Kan vi få svar på det?

Kelm-Hansen (S):

Ministeren sagde, at det var meget malplaceret at bruge eksemplet med Helsingør Skibsværft her i dag. Nu er det ikke ganske tilfældigt, at man netop bruger Helsingør Skibsværft, al den stund vort partis ordfører, hr. Erling Jensen, har været ganske centralt placeret i situationen i Helsingør og derfor bedre end nogen kender de meget store vanskeligheder, man dér har mødt, og derfor også ved, at man var sluppet betydelig nemmere og betydelig hurtigere igennem i Helsingør, end tilfældet blev, hvis en fond som den, vi diskuterer her i dag, havde været en realitet.

Jeg synes også, at ministeren slipper alt for nemt om ved problemerne i Nordjylland og på Lolland-Falster ved bare at henvise til, at der mangler lokalt engagement og initiativ, og at vi så må slå hænderne sammen og sige: det er der desværre ikke noget at gøre ved. Det er det, som er karakteristisk for regeringens holdning på disse områder, sådan som vi også har hørt det i de tidligere debatter her i eftermiddag. Altså: der findes meget store områder med meget store problemer, og det er da ganske klart, at vi herindefra har særlige forpligtelser til at sætte ind med nye redskaber til afløsning af dem, som under de eksisterende forhold ikke har kunnet løse problemet. Og vi er altså temmelig sikre på, at det forslag, vi diskuterer nu, i hvert fald kan give en vis hjælp til, at nogle af de store problemer løses, ikke mindst de problemer, som vi kan forudse også kommer i fremtiden.

Svend Andersen (S):

Ministeren påstod, som han har gjort tidligere, at når bare et projekt er interessant nok, vil der altid være kapital til rådighed. Det er rigtigt, men der er et stykke vej, før kapitalen bliver interesseret i et projekt, og der skal foretages noget forinden, og f.eks. kan en beredskabsplan laves inden for om-

[Svend Andersen]

strukturingsfondens rammer. Når arbejdskraftens uddannelse i et område i en lang årrække har været rettet mod en bestemt virksomhed og denne pludselig kommer ud i en situation, hvor den må indskrænke eller lukke, kræver det en måske langsigtet uddannelse af arbejdskraften i retning af andre former for virksomhed og produktion. Det er ikke noget, man kan lave fra den ene dag til den anden. Det er noget, man er nødt til at forberede. Det er bl.a. det, en beredskabsplan for området skal tage højde for. Man skal se på, hvilken arbejdskraft og hvilke former for uddannelse der er behov for til den produktion, der kan blive tale om. Derfor er det altså ikke så enkelt som at sige, at der er penge nok. Der er også tale om at lave en langsigtet planlægning og gøre det i god tid, således at en situation som den, vi desværre kender fra Vestlolland, og som tegner sig for enkelte andre områder af landet, ikke opstår.

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Lad mig sige til hr. Rahbæk Møller, at vi arbejder meget med hele spørgsmålet om at få gennemført vores dynamiske erhvervs politik og bragt den ud i udførelsesfasen; langt det meste af det sker i indeværende halvår, hvor det bliver sat på skinner.

Imidlertid vil jeg sige, at en ændring af egnsudviklingsoplægget, hvis jeg kan udtrykke det på den måde, vil kræve visse ændringer i lovgivningen. Det arbejder vi med for øjeblikket, og jeg regner med i efterårssamlingen at kunne fremsætte lovforslag om disse ændringer.

Til hr. Svend Andersen vil jeg sige, at jeg synes, det er en interessant måde, problemstillingen fremhæves på, for det, vi taler om her, er, at der f.eks. på Lolland mangler en regionalplan. Nu har man altså brugt trekvart år på at prøve at lave den, og hvad er dog så mere naturligt end at trække på de midler, som vi kan få via regional fonden? Jeg vil tro, at man kan lave en ansøgning, som i alt kunne give noget med 100 mill. kr. Det er dog et ganske stort beløb for dette område, som kunne være med til at udvikle alle de faciliteter og al den infrastruktur, som er nødvendige for at etablere bedre rammer for den erhvervs mæssige udvikling, som vi er ganske enige i at der er behov for. Men det, der mangler, er simpelt hen, at de bare kom-

mer i gang dernede. Det kan ikke være rimeligt, at man skal bruge trekvart år på at prøve at stykke en ansøgning sammen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 184:

Forslag til lov om ændring af lov om aktieselskaber, lov om anpartsselskaber og lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v. (Udvidet adgang til oplysning om aktionærer og anpartshavere).

Af Rahbæk Møller (SF) m.fl.
(Fremsat 27/1 87).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Det foreliggende lovforslag om en udvidet adgang til oplysning om aktionærer og anpartshavere har ifølge forslaget almindelige bemærkninger til formål at gøre bestemmelserne om aktionær- og anpartshaverindsigt anvendelige i forbindelse med bekæmpelse af konkursrytteri.

Jeg vil gerne indledningsvis fastslå, at bekæmpelsen af misbrug af aktie- og anpartsselskaber til konkursrytteri i høj grad ligger regeringen på sinde. Samtidig er det dog vigtigt at være opmærksom på, at det set i forhold til antallet af selskaber kun er meget få, der ikke er stiftet og drives med lovlige og nyttige erhvervsformål for øje.

I lyset heraf har jeg ved bedømmelsen af lovforslaget lagt vægt på, dels om det vil være virksomt over for konkursrytteri, dels om